

*We hoeven geen antwoord op de vele vragen te hebben als we iemand verliezen die ons dierbaar was.*

*De blijvende liefde voor hem of haar is immers sterker dan de dood.*

Verdrietig zijn wij, maar dankbaar dat hem verder lijden bespaard is gebleven. Op witte donderdag 20 maart 2008 is overleden mijn lieve man, vader, opa en overgrootvader, Gerrit Hilberink, echtgenoot van Truus Kuipers.

Hij werd geboren in Mander op 14 september 1914. Hij was een liefdevolle zorgzame echtgenoot en vader. Hij hield veel van zijn vrouw, die hij altijd 'mam' noemde. Wij zijn dankbaar, dat ze zolang samen zijn geweest en nog steeds zelfstandig woonden. Ze waren maar liefst 63 jaar getrouwd. Hij is in zijn eigen vertrouwde omgeving gestorven.

We hebben hem samen met de thuiszorg liefdevol begeleid.

Na een leven van hard werken in de bouw werd hij jaren voor zijn pensioen afgekeurd voor een versleten rug.

De tuin in de Hulststraat was zijn lust en zijn leven. Hij was trots op zijn mooie gazon. Ook hield hij van fietsen met het hele gezin en later met zijn vrouw. Hij heeft dit tot op de leeftijd van 92 jaar volgehouden. Jammer genoeg kwam daar een eind aan door een val in de tuin.

Daarna is het langzaam met zijn gezondheid achteruit gegaan en dat kon hij maar moeilijk accepteren. Nooit meer lopen, nooit meer fietsen met mam. Trouw was hij ook aan de mensen waar hij van hield. Trouw aan zijn boezemvriend Gerrit Geerdink waarmee hij samen in de oorlog is opgepakt en heeft vastgezeten. Samen gevlucht en de oorlog doorgekomen.

Jarenlang hebben ze deze vriendschap onderhouden. Een verleden dat de laatste jaren van zijn leven steeds meer naar boven kwam. Er is nu een einde aan zijn leven gekomen en we gunnen hem zijn rust. We zeggen: "Ga maar, het is goed zo".

Wij bedanken u hartelijk voor uw aanwezigheid, steun en medeleven in deze moeilijke tijd.

Truus Hilberink-Kuipers

Kinderen

Kleinkinderen

Achterkleinkinderen